

Vec T-304/01

**Julia Abad Pérez a i.
proti
Rade Európskej únie
a Komisii Európskych spoločností**

„Spoločná poľnohospodárska politika — Politika hygieny — Bovinná spongiformná encefalopatia — Právna úprava týkajúca sa ochrany zdravia zvierat a verejného zdravia — Žaloba o náhradu škody — Mimozmluvná zodpovednosť — Príčinná súvislosť — Formálne vady — Združenie hospodárskych subjektov — Nepripustnosť“

Rozsudok Súdu prvého stupňa (prvá komora) z 13. decembra 2006 II - 4861

Abstrakt rozsudku

1. *Žaloba o náhradu škody — Záujem na konaní — Právnická osoba (Článok 288 ES)*
2. *Konanie — Návrh na začatie konania — Formálne náležitosti [Štatút Súdneho dvora, článok 21; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 44 ods. 1 písm. c)]*

3. *Žaloba o náhradu škody — Záujem na konaní — Profesionálne združenie (Článok 288 ES)*
4. *Mimozmluvná zodpovednosť — Podmienky (Článok 288 druhý odsek ES)*
5. *Mimozmluvná zodpovednosť — Podmienky (Článok 288 druhý odsek ES)*

1. Pri žalobe o náhradu škody podľa článku 235 ES a článku 288 druhého odseku ES právny záujem právnickej osoby na podaní žaloby závisí menej od ustanovení jej zakladateľskej listiny alebo spoločenskej zmluvy týkajúcich sa jej predmetu podnikania než od skutočných činností predmetnej spoločnosti, ako aj konkrétnejšie od škôd, ktoré boli údajne tejto spoločnosti takýmito činnosťami spôsobené.

vyplývali z textu samotnej žaloby. Aby boli tieto požiadavky splnené, žaloba o náhradu škody spôsobenej inštitúciou Spoločenstva musí obsahovať údaje, ktoré umožnia identifikovať konanie, ktoré žalobca inštitúciou vytýka, dôvody, na základe ktorých sa domnieva, že existuje príčinná súvislosť medzi konaním a škodou, ktorá mu údajne bola spôsobená, ako aj charakter a rozsah tejto škody.

(pozri bod 39)

(pozri bod 44)

2. Podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa sa musí v každej žalobe uvádzať predmet konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Na zabezpečenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby bola žaloba prípustná, potrebné, aby všetky podstatné skutkové a právne skutočnosti, na ktorých sa zakladá, hoci len stručne, ale ucelene a zrozumiteľne,

3. Právo konať žalobu na náhradu škody v zmysle článku 288 ES sa profesionálnym organizáciám priznáva iba vtedy, ak môžu pred súdom uplatňovať buď

vlastný záujem odlišujúci sa od záujmu svojich členov, alebo právo na náhradu škody, ktoré im postúpili iné osoby.

túciám, existencie skutočnej škody a príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou škodou.

Dve poľnohospodárske profesijné združenia, ktoré na jednej strane neuvádzajú, že by došlo k postúpeniu práv alebo k udeleniu výslovného splnomocnenia, ktoré by ich oprávňovalo na podanie návrhu na náhradu škody, ktorá bola spôsobená ich členom a ktoré na druhej strane uvádzajú, že nemajú v úmysle získať peňažnú náhradu, ale že škoda, ktorá im bola spôsobená, je tvorená sumou všetkých škôd, ktoré boli spôsobené ich členom, a nemajetkovou ujmom, ktorá bola spôsobená im samotným, pričom údajná nemajetková ujma týchto dvoch organizácií však nie je žiadnym spôsobom podložená, nijako neodôvodnili právny záujem na podaní žaloby.

Pokiaľ ide o prvú z podmienok, vyžaduje sa, aby bolo preukázané dostatočne závažné porušenie právnej normy priznávajúcej práva jednotlivcom. Pokiaľ ide o požiadavku, podľa ktorej musí byť porušenie dostatočne závažné, rozhodujúcim kritériom, na základe ktorého je možné považovať túto požiadavku za splnenú, je kritérium zjavného a vážneho nerešpektovania obmedzení zo strany príslušnej inštitúcie Spoločenstva, ktoré sú stanovené pre jej voľnú úvahu. Ak táto inštitúcia disponuje len značne obmedzenou alebo dokonca nedisponuje žiadnou mierou voľnej úvahy, na preukázanie dostatočne závažného porušenia môže postačovať obyčajné porušenie práva Spoločenstva.

(pozri body 52 — 54)

Pokiaľ nie je splnená čo len jedna z týchto podmienok, žaloba musí byť zamietnutá ako celok bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky.

4. Uplatnenie mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva za protiprávne konanie jeho orgánov podľa článku 288 druhého odseku ES je podriadené splneniu súboru podmienok, konkrétne: nezákonnosti konania vytýkaného inšti-

(pozri body 97 — 99)

5. Za príčinnú súvislosť sa v zmysle článku 288 druhého odseku ES považuje určitý a priamy príčinný vzťah medzi chybou, ktorej sa dopustila príslušná inštitúcia, a údajnou škodou, pričom predloženie dôkazu o jej existencii prináleží žalobcom.

Ak uvádzané protiprávnosti pozostávajú z údajných opomenutí inštitúcií Spoločenstva ich povinnosti konať, tieto opomenutia môžu byť považované za určitú a priamu príčinu nárokovanej škody iba vtedy, ak je preukázané, že ak by tieto

inštitúcie prijali opatrenia, ktorých neprijatie im žalobcovia vytýkajú, uvedené škody by pravdepodobne nevznikli. Konania a opomenutia vnútroštátnych orgánov a súkromných subjektov môžu byť okrem toho prekážkou na zistenie priamej príčinnej súvislosti medzi údajnými protiprávnymi opomenutiami inštitúcií Spoločenstva a nárokovanou škodou.

(pozri body 101, 102, 108, 109,
131, 137, 152, 156)